

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · 10 » — »
Negyedévre · 5 » — »
Egy óra · 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

Függetlenségünk érvényesítése

Pécs, 1900. szept. 25.

Minden józanul gondolkozó politikus, aki figyelemmel kíséri az osztrák viszonyok fejlődését, tudja azt, hogy nincsen manapság aktuálisabb kérdés Magyarországon annál, vajjon milyen álláspontot foglaljon el a magyar parlament közjogi és gazdasági téren az osztrák alkotmánynak küszöbön levő bukásával, vagy legalább is lényegesebb megváltoztatásával szemben.

Politikai vezérferfiaink a nagyközönségnek szánt nyilatkozataikban ezért nem is mellőzhették ennek a kérdésnek a szelölését: szólott róla csütörtökön Tisza Nagyváradon és vasárnap Apponyi Albert gróf Jászberényben. Milyen nagy azonban a különbség az „egységes” kormánypárt e két vezéralakjának nyilatkozata között.

Tisza Kálmán, a bihari pontok egykori megteremtője, „kellő óvatossággal” nyult ehhez a csiklandós kérdéshez s azzal ütötte el a dolgot, hogy óhajtatását fejezte ki, miszerint az osztrák viszonyok minél előbb alkotmányos alapon tisztába hozassanak s hozzátette, hogy ő a maga részéről nem tud és nem is akar lemondani a reményről, hogy ez nem nagyon hosszú idő alatt megtörténik. Ezért nevetésesnek mondta, ma még beszélni arról, hogy mit kelljen tennünk s megelégedett azzal a kijelentéssel, hogy történjék odaát bármi, a pragmatika szankcióból folyó kötelezettségünket teljesíteni fogjuk a közjogi viszonyokban, a közigazgatási kérdésekben pedig az osztrák viszonyok alakulása ránk nézve kötött marsrutát nem szab.

Két dolog világos ebből: először, hogy a közjogi ellenzék hajdani vezére megszavazza a hatvanhetes törvényben megállapított közösügyeket, úgy a mint vannak az osztrák alkotmányosság eltörlése esetén is, mert hisz ez ügyek közöségét a hatvanhetes törvény a pragmatika szankció folyamánának mondja; másodsor pedig, hogy kész kidobni a hatvanhetes törvényből azt a rendelkezést, a mely azt mondja, hogy Magyarország bármely közös érdekű ügyekre nézve Ausztriának csak alkotmányos képviselőjével lép érintkezésbe, mert ez az a kötött marsruta, a mely a gazdasági téren is eltilt minket a közösségre

való szövetkezéstől, ha Ausztriában az alkotmányosság megszűnt működni.

Tisza Kálmán politikája tehát az, hogy, ha Ausztriával a közösség egy közjogi, mint gazdasági téren fönn nem tartható ama korlátok mellett, a melyeket a hatvanhetes törvény ennek a közösségnek megszab, akkor nem a közösség szoros kötelekei kell tágitanunk, hanem a hatvanhetes törvény korlátait kell halomra döntönnünk.

Mi az álláspontja ezzel szemben Apponyi Albert grófnak, a hatvanhetes kiegyezés mellett kezdettől fogva küzdött vezérpolitikusnak? Azt mondja a jászberényi beszédében, hogy az osztrák viszonyok fejlődése vehet igen olyan irányt, amely minket a kiegyezés revíziójára kényszerítene és pedig vagy azáltal, hogy az alkotmányosság ott egyáltalán megszűnik és ezzel elesik a föltétel is, a melyhez az 1867: XII. t. cikknek a közösügyek tárgyalására vonatkozó intézkedései kötvék és a melyhez, mint Deák Ferenc politikájának egyik legszebb hagyományához és a kiegyezési mű egyik sarkalatos tételéhez, szilárdul kell ragaszkodnunk; vagy az osztrák alkotmány olyan módosítása folytán, mely a kapcsolatnak jelenlegi formáját akár technikailag tarthatatlanná, akár politikailag aggályossá teszi. Mindkét esetben a revízió iránya nem lehet más, mint Magyarország függetlenségének teljesebb érvényesítése.

Apponyi tehát határozottan kijelenti, hogy az osztrák alkotmányosság bukása, vagy annak csak olyan módosítása esetén is, amely a kapcsolatnak jelenlegi formáját politikailag aggályossá teszi, a kiegyezésnek olyan revíziójára fog törekedni, a mely Magyarország függetlenségét teljesebb mértékben érvényesíti. Ki kell küszöbölni — ugymond Apponyi — az udvar életéből és a közös intézményeink működéséből mindent, ami régi idegenkedésnek és bizalmatlanságnak maradványa, ami Szent István koronája önállóságának külső elismerésével, a magyar nemzeti gondolat és önérzet föltétlen tiszteletével össze nem fér. Bizalommal várja a kormánytól, hogy érvényt fog szerezni annak a követelménynek, mely nemzeti egyéniségünk teljes elismerésére vonatkozik. Ha ez

nem sikerülne, úgy ebből igen komoly politikai következmények folynának, melyek elől ő el nem zárkozhatnék.

Ime a nagy különbség Tisza és Apponyi politikája között. Amaz a kiegyezésnek bekövetkezhető revízióját az alkotmányos korlátok kidobásával, ez Magyarország függetlenségének teljesebb érvényesítésével hozza kapcsolatba; amaz azt mondja, hogy nekünk szabadságunkban áll elhatározni, miszerint változatlanul fönn tartunk minden közösséget az abszolút hatalommal kormányzott Ausztriával is, emez meg az osztrák alkotmánynak olyan módosítása esetén is, amely a mostani kapcsolatot ránk nézve aggályossá tenné, oly irányban tartja revideálandónak a kiegyezést, hogy a közösügyek működéséből kiküszöböltessék minden, ami Magyarország önállóságának külső elismerésével össze nem fér.

Nem rontja le Apponyi ez állásfoglalásának értékét az a kijelentése, hogy a nemzet súlyos hibát követne el, ha kényszerítő ok nélkül, mintegy kapva a kínálkozó alkalmat, akarná a közjogi kiegyezést megbolygatni. — A hatvanhetes kiegyezés hívétől — s Apponyit inkább kell ilyennek tartanunk, mint Tiszát — nem várhatja senki, hogy az első kínálkozó alkalmat megragadja az általa helyesnek ítélt kiegyezés megdöntésére; de azt méltán elvárhatja tőle mindenki, ha bekövetkezik az a kényszerítő ok, amelyet ő a revízió előfeltételének megjelölt, akkor nem áll félre a minuendo licitáció lovagjainak sorai elől, hanem megragadja a függetlenségi irányban való revízió zászlaját.

Mert hogy a kényszerítő ok be fog következni, még pedig nem is nagyon hosszú idő múlva, arról nemcsak mi, hanem Tisza Kálmán is meg van győződve s éppen ez a meggyőződése készítette arra, hogy Nagyváradon olyan nagy óvatossággal érintette ezt a kérdést. Nem akarta magát bizonyos irányban előre lekötöni, nehogy lehetetlenné tétessék számára a kormánypártban való meglapulás, lévén ő a vezére azoknak a politikusoknak, a kiket Apponyi Albert vasárnap úgy jellemzett, hogy az ellenzéki pártállástól nagyon érthető, de tulságos módon idegenkednek.

Nos ha Apponyi a kiegyezés revízió-

Csuda olcsóság a BÉKA boltban!

Őszi és téli piquet paplan, zsebkendők, frotir és damaszt törülközők, továbbá vászon, kanavász, chiffon és grádli meglepő olcsón; szép választék selymekben és női ruhaszövetekben, új barchetek minden lehető színben és minőségben csak a BÉKA-nál kapható olcsón.

Irgalmasok-utca 10. sz. (Saját házban.)

jára vonatkozólag állja s avát, úgy nem-sokára bekövetkeznek azok a komoly politikai következmények, amelyek a nagyváradi beszámolót a kormánypárt elére állítják, a jászberényi szónokot pedig ismét az ellenzék padjaira terelik.

* Városi rendkívüli közgyűlés.

Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottsága holnapután (csütörtökön) folyó hó 27-én d. e. 9 órakor rendkívüli közgyűlést tart a következő tárgysorozattal:

1. Ullmann Károly halála folytán a közigazgatási bizottságban megüresedett tagsági helynek választás útján való betöltése.

2. Tanácsi előterjesztés a város tulajdonát képező regále megváltási kötvény eladása tárgyában.

3. Tanácsi előterjesztés özv. Gadó Józsefné szül. Krisztián Mária tulajdonát képező a városi erdőbe beékelte 1 hold 588 □ öl terület megváltása iránt.

4. Tanácsi előterjesztés a szigetikülv. népiskola építési munkálatainak biztosítása iránt megtartott árlejtés eredménye tárgyában.

5. Tanácsi előterjesztés az egyik kórházi II-od orvosnak az igazgatósági irodai teendői elvégzéseért évi 500 kor. munkadíjnak megállapítása iránt.

6. Zsolnay Miklós kérelme a pécs dolni-miholjáci vasut létesítése céljából 200000 kor. névértékű törzsrészevénynek jegyzése iránt.

7. A Ferenc József Tanítók Háza baranyamegyei és pécsi gyűjtő bizottságának kérelme anyagi támogatás iránt.

8. Néh. Rónaky Ignác nyug. rendőrkapitány özvegyének kérelme özvegyi nyugdíjának megállapítása iránt.

9. Rehák Rezsóné kérelme 240 kor. évi kegydíjának 1901. évre leendő folyósítása iránt.

10. Verle István volt városi díjnok kérelme 360 korona kegydíjának 1901. évre leendő megszavazása iránt.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szíves beküldésére kéri a kiadóhivatal.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Álom.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irtá: Horkai Elemér.

Közelmúltban gondolataink ezervirágos mezején haladva, észrevétlenül az álom országába tévedtünk be, hol valami láthatlan koboldok »Megállj!«-t parancsolva gondolatainknak, megmaradtunk ez ország határában s az álmodat választottuk társalgásunk további témájául.

Kegyed — nagyságos asszonyom — a hölgyek sajátos, babonás voltával valami menekülő, védekező kézmozdulattal huzta összebb vállain hófehér csipkekendőjét s mintha most is még Morfeusz világának misztikus rémei üldöznék, halkán kezdett panaszkodni:

— Ah! Borzalmas álmom volt! . . . S ezután egy hosszú, hosszú történet következett, tele lidércnyomásos, nehéz álmokképekkel, mely történetnek árnyaszerű fantomjai nagyobb erővel hatnak az ember fizikumára, mint bármely más materiális lény, s mely alakoknak borzalma megmarad a beteges idegzetű hölgyeknél még az ébrenlétben is, mert hiszen Keyeteknél nem is az álom borzalmas vagy kevésbé borzalmas volta a lényeges, hanem az a gondolat: vajjon mit jelent ez álom?

Hírek.

Pécs, 1900. szeptember 25.

Egy soknevű úr panasza.

Tisztelt szerkesztő úr!

Meg vagyok akadva a nevémmel édes szerkesztő ur. A vezetéknevémmel meg vagyok elégedve, mert magyaros hangzású, de a keresztnévem, óh a keresztnévem!

Nem teszem sokáig próbára a Szerkesztő ur türelmét, kimondom nyíltan, egyenesen és őszintén hogy *Viktor* az én keresztnévem. Igen, *Viktor* nevet kaptam a keresztségben, de kevesen ismernek ezen a néven. Én ugyan mindig *Viktornak* irtam magamat és mégis hol *Victor*, hol *Geyza*, hol *Géza*, hol *Győző* név alatt kell szerepelnem s ebből már oly sok kalamitás háramlott szegény, árva fejemre, hogy annak a sokat emlegetett ártatlan galambnak is felforrat volna az epéje, hogy ne szakadt volna vége az én birka türelmemnek.

Hogy csak egy esetet említsek, pénzt kaptam nemrégiben: Pénzt! Szerkesztő ur, nem fut keresztül az Ön testén a szó kiejtésékor egy édes, kéjes érzés? Rajtam nem, engem inkább a hideg borzongat, mert ha pénzről van szó, akkor sohasem az én pénzem forog szóban. De ez egyszer mégis valami melegséget éreztem. Hogyne! pénzutasalvány a vidékről, hol barátomnak, a ki 10 esztendő óta tartozik 18 forinttal, egy jó gondolata támadt s adóssága törlesztése gyanánt postára adott részemre 1 frt. és 80 krt. Hogy miért éppen 1 frt. 80 krt, azt maig sem bírom megfejteni, annálkevésbé, mert azóta hallgat, mint egy sült csuka. A csuka tudvalevőleg elevenen sem nagyon beszédes, hát még sült! Óh édes Szerkesztő ur látott és evett már Ön sült csukát?

És még ezt az 1 frt. 80 krt. is csak küzdelem árán birtam megszerezni, sok szaladgálás, lótas-futas, bizonyítgatás, hivatkozás, verekedés és fenyegetés után. Mert az én tisztelt barátom *Géza* névre állította ki az utalványt, engem pedig *Viktor* néven ismert a levélhordó. Hígyje meg édes Szerkesztő ur, hogy legalább is 80 krajcár árát futottam és 1 frt ára cipőtalpat koptattam, míg végre a postaigazgatóság egyik hivatalnokja nagy habozással, kételkedéssel és gyanakodással kezembe nyomta azt az 1 frt 80 krt.

Arról meg nem is beszélek, hogy a sze-

relmes leveleim — tudja édes Szerkesztő ur, azok a rózsasziñű illatos levélkék, — mindig felbontva jutnak kezeimhez, mert azok a kedves hölgyecskék mind más és más névre fordítják az én nevemet. De ezt csak sugva mondom, mert ha megtudják az én kis báránykáim, hát mindnyájan kikergetnek a paradicsomukból.

És tudja-e édes Szerkesztő ur, hogy miért van nekem annyi nevem? Megpróbálok elmondani. Az eredeti *Victor*, latin nevének kacagányos őseink idejében a *Geyza* név felelt meg; két királyuk is volt e néven. Később a *Geyzát Gézára* simították, de azért a *Geyzát* is használták. Évszázadok multával persze elfeledték, hogy a *Géza* tulajdonképpen egy és ugyanaz a *Victor* névvel, lefordították tehát szószerint *Győzőre*. Mikor pedig az idegen neveket magyarosan kezdték írni, csináltak a *Victorból Viktort*. Van tehát nekem nem kevesebb mint öt nevem s ha hozzáveszem a keresztségben kapott *Ernőt*, akkor több névvel dicsekedhetem, mint akármelyik királyi herceg, a kiket pedig tudvalevőleg alaposan elhalmoznak keresztnévvel.

Segítsen a bajom on valahogy édes szerkesztő ur, mert megbolondulok és nem fogja hasznomat venni, ha egy szép napon beszállítanak a Lipótmezőre, a hol bizonyára különböző hanglejtéssel és hangsúlyjal folyton ezt fogom szavalni: *Victor, Viktor, Geyza, Géza, Győző, Ernő!*

Mig ezen a névsokaságomon nem segít valami könyörületes lélek, addig lemondok összes neveimről és „*Devictus*”-nak fogom írni magamat. Ezt talán nem fogják lefordítani „*Meggyőzött*”-re.

Isten önnel édes Szerkesztő ur! Adjon valami jó tanácsot

hűséges munkatársának
Devictus-nak.

U. i Most jut eszembe, hogy fentemlített tisztelt barátom miért küldött most 1 frt 80 krt a 10 év előtt kölcsönadott 18 frtból. Tetszik tudni, ő igen előrelátó jószívű ember, 10-10 évi részletekben akarja letörleszteni adósságát. Igaz, hogy én nem élem meg azt a száz esztendőt, a mely idő alatt ő az egész összeget letörlesztheti, de ez nem baj. Ő ugy látszik meg fogja élni s csupán azért követi ezt a különös, de praktikus adósságfizetési módszert, hogy késő unokáim és dédunokáim is áldva emlegessék nevét, mikor váratlanul

Mint alaposan reális ember, ki mit sem tart az álom misztikumának jelenségeiről — önkéntelenül elmosolyodtam a Keyed védekező rémületén . . .

E pillanatban az égbolton gomolygó felhők közül kibújik a sápadt holdvilág s amint halvány fényével beüzstöztött mindkettőnk, Keyed — Nagyságos Asszonyom — véletlenül-e vagy tán szándékosan reám tekintett:

— Rosszul van? — kérdezte meglepetve — oly furcsán, sápadtan néz ki. Beteg talán?

S valóban, Nagyságos Asszonyom, ha akkor őszinte akartam volna, s tudtam volna lenni, azt kellett volna válaszolnom: »Bizony asszonyom! Rosszul, nyomorultul érzem magam, fejem szüntelenül valami tompa fájdalommal sajog, nem tudok tisztán gondolkozni s lelkemben is valami olyan sajátságos, kimondhatatlan édesen kínzó bánat ütött tanyát, melynek magam sem tudom tán magyarázatát adni.«

De nem mondtam ezeket, az Ég tudja miért — nem tudtam e pillanatban őszinte lenni, valami láthatlan kéz szorosán fogva tartotta torkomat, úgy, hogy igaz hang e pillanatban nem hagyhatta volna tán el ajkamat, s azért gondtalannak, vidámnak akarván látszani, pajzánul vetettem oda:

— Semmi bajom! Mindössze egy álom emléke nehezedik lelkemre.

Keyed elmosolyodott, hitetlenül, szinte gunyosan mért végig, mintha kételkednék szá-

vaimban, melyekről magam is csak később tudtam meg, hogy mennyire valóak voltak.

Mit szólna hozzá Nagyságos Asszonyom, ha őszinte vallomást téve, e pillanatban tényleg elfogulatlanul bevallanám Keyednek (mit magam sem akartam elhinni), hogy arcom halvány, beteges színét, lelkem gyötrő fájdalmát egy álom, pusztán egy árnyaszerű ködfátyolképekkel teli álom okozta.

Nem hiszi? Nos elmondom keyednek ez édesen gyötrő, csalóka álmokép történetét:

Az ember fáradt lelkének beteges, energiatlan idegeinek néha nyugalomra van szüksége, oly mélységes, abszolút nyugalomra, melyet nem nyújthat az akármily kényelemmel berendezett otthon sem, melyet nem találhatni fel a nagy természet méhében pompázó legelgyottabb virányon, mely nyugalomhoz fogható tán csak a holtak birodalmában van . . .

Lassu, fáradt lépésekkel vonszoltam magamat végig a poros utakon, a város nyüzsgő, nyughatlan zaja mind halkabb s zsongóbbá lett, míg végül valami csodás, sóhajszerű neszszé apadva, teljesen elveszett mellőlem. A büszke göggel szinte a felhőket érő házak lépteim szaporodtával mind alacsonyabbakká, igénytelenebbekké váltak, míg végre nem láttam magam körül egyebet néhány zord kinézésű, vihartépett fánál s azt a rozsdamarta vaskaput, melyen a hitetlenségben is léleknyugtató »Fel-tamadunk« fehéretű fénylettek.

Néhány lépés még s megvolt az a rég

betoppan hozzájuk a levélhordó és markukba nyom 1 frt. 80 krt. No ugy-e, ez az ő bölcshoz szándéka?

Napirend 1900. szeptember 26-án.

Naptár: szerda, szept. 26. — Róm. kath.: Ciprián. — Prot.: Jusztina. — Görög-kel. (szept. 13.) Szentkereszt feltalál. — Zsidó: Tischri 3. — Nap két 5 óra 55 perckor; nyugszik 5 óra 45 perckor. — Hold két reggel 8 óra 10 perckor; nyugszik délután 6 óra 25 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, nyugaton és éjszakai csapadék várható.

Kaszinó-est a Nemzeti Kaszinóban félkilenc órakor.

— (Frigyes főherceg Bellyén.)

Mint értesülünk, Frigyes főherceg ma délelőtt néhány napi vadászatra Bellyére érkezett. Az érkező főherceget Stenge Ferenc dárdai főszolgabíró és az uradalmi tisztviselők fogadták.

— (A püspök bérmantja.) Hetyey

Sámuel megyéspüspök holnap (szerdán) a déli vonattal indul őszi bérmantjára. Ez alkalommal a bérmálás szentségét a pécsi egyházmegyéhez tartozó szlavóniai plébániák hívei részére szolgáltatja ki a következő sorrendben: holnap, szeptember 26-án (szerdán) délben megy a püspök Eszékre, a honnan egyenesen Petrievcercere hajt, hol másnap, folyó hó 27-én adja fel a bérmálás szentségét; 28-án Csepinben bérmál, 29-én Bizovácon és Brodjáncin, 30-án pedig Harkanovcin, október hó 1-én Valpón szolgáltatja ki a bérmálás szentségét. 2-án Marjáncin, 3-án Sljivosevcin, 4-én Podgáncin, 5-én Miholjácson és Viljevón, a honnan visszatér székvárosába. A megyéspüspököt bérmantjában Kusmics József, dolnimiholjáci esperes-plébános és Jakab Béla, püspöki szertartó kísérik.

— (A perzsa sah a Budapesti Közlönyben.) A hivatalos lap mai száma a következőket írja „nem hivatalos” részében:

„Muzaffer ed-Din perzsa Sah ő felsége tegnap, szeptember hó 24-dikén, este 7 órakor érkezett udvari külön vonaton, nagyszámú kíséretével és a melléje szolgáltatott kirendelt cs. és kir. katonatisztekkel, Budapestre, a kívül-belül kárpitozatokkal, ci-

áhitott, nesztelen csend, az a feltétlen nyugalom, mely után lelkem már szinte sóvárogva vágyott s melyet csak a holtak iránti kegyelet jeleként a rideg sirhantokra ültetett kis virágok csodás susogása zavart meg.

Higye meg, Nagyságos Asszonyom, megszűnik ily fenséges pillanatban a Halál borzalmas voltának profán gondolata, szinte lehull lelkünk körül minden, mi anyag s tán — ha a Teremtés nagy művére akarnánk hivatkozni — azzá leszünk e pillanatban, kik akkor voltunk, mikor az Ur külső porhüvelyünk nélkül, kizárólag a magáénak mondott, midőn még halhatatlan lélek voltunk az Ur lehelletében.

... Mintha valamely misztikus kéz lemosta volna mindazt a keserűséget, bánatot és fájdalmat rólam, mely a hétköznapi életben kinzott, kimondhatatlanul édes gyönyörűség, zavartalan nyugalom szállt meg s mint az áhitatra ragadt gyermek a templom oltáránál, térdre rogytam az egyik sirhalmra, az alkotó Istenség végtelen nagysága előtt.

... Fölöttem az ég végtelen méhében, mint valamely ősi kolostor feketetaláros szerzetesei, lassú, méltóságjeljes menetben vonultak végig a fekete felhők, valami tiszta, nagy fuvallmu szellő pedig aetherikus finomsággal zizegett meg a sirokra ültetett kis virágok hervadozó kelyheit.

Végigheveredve egy jeltelen siron, égnek szegzett tekintettel kísértem az égbolton tova-

merekkel és zászlókkal gazdagon díszített nyugati pályaházba. Már utközben, hol a külön udvari vonat megállt, katonai és polgári tisztelgésrel fogadták a keleti ősrégi trón magyar területre érkezett uralkodóját, kit a budapesti pályaház peronján teljes díszben megjelent urak fogadtak a legnagyobb tisztelettel, élükön József Ágost főherceg ur ő cs. és kir. fenségével, kit ez alkalomra ő felsége a király bizott meg legmagasabb személyének képviselésével. Ott voltak a m. kir. miniszterium elnöke és a fővárosban időző tagjai. Továbbá a székes-főváros főpolgármestere és polgármestere, az államrendőrségi főkapitány, a budapesti hadtest parancsnok és a budapest városi katonai parancsnok, a tábornoki kar több tagjával, különböző hatóságok főnökei, képviselői, főconsulok stb. A pályaháznál a 69. sz. gyalog ezredtől diszszázad volt felállítva a szabályszerű elöljárókkal és zenekarral. Künn a pályaudvart és az utvonalakokat nagy tömeg lepte el, részvételével és éljenzéseivel kifejezve, hogy Királyunk ő felségének vendége egyszerűen a magyar nemzet szívesen látott vendége. A Sah ő felsége megérkezett a katonai zenekar perzsa himnusza és a pályaházból kitarzó éljenzés jelezték. Az üdvözlések kicserélése és a diszszázad megtekintése után az érkező uralkodó udvari hintóba ült a főherceggel, míg a fogadásra megjelent urak s a kíséret bérkocsikban foglaltak helyet. Az utvonalon kétoldalt katonaság volt felállítva sorfalként. E mögött állott a sokaság. A bevonulás a váci köruton, Deák téren, Deák Ferenc-, Mária Valeria- és Kishid-utcákon át ment végbe a »Hungária«-diszesen fölékesített szállóházhoz, mivel a budavári királyi palota még építkezés alatt állván, a beszállásolás és szállóházban történt a királyi palotából oda vitt gazdag butorzattal, képekkel. A szállóházba érkezett felséges urat a magyarországi udvarnag fogadta. A hivatalos fogadás és a lakosság részéről nyilvánult meleg üdvözlés teljes összhangban fejezte ki a mély tisztelet, mely megilleti e keleti uralkodó személyét ki csütörtök, szeptember 27-dike délelőtt 11

vonuló komor felhőket s áhitatos bámulattal gondoltam arra a csodás egyenlőségre, mely itt a holtak birodalmában honol. Elgondolkodtam, mily más itt a világ, mint kint az egymásra agyarkodó, profán emberek között, hol a kicsiny a magasabb hátán kuszik fel arra a bizonyos hatalmi polcra s midőn fölér, lábbal tiporja azt is, ki létrája volt. Itt a sirok között nem létezik vagyon, hatalom, nincs irigykedő agyarkodás, jezsuita képmutatás, mert az a féreg, mely e pillanatban a gazdag, a hatalmas hulláján rágódik, néhány perc múlva, a sirban nyugvó, nyomorék koldus falában pihen meg...

Nem tudom meddig fűztem gondolataimat s ki tudja, hova ragadt volna el fantáziám, midőn hirtelen egy fátyolborított nőalak állott elém.

S e pillanatban mély, siri sötétség vett körül, tagjaim elszibbadtak s mintha ólom-súlylyal neheztedek volna a sirhant rideg rögére. beomlott testem alatt a halom s én lassan bár, de feltartóztatlanul estem lefelé s a sir aláhulló göröngyei rámomolva — eltemettek. Borzalmas egy pillanat volt ez... kiáltani akartam, de az a fátyolborított nőalak ott lent a sir mélyében is mellettem termett s míg bársonyos puha kezeinek egyikével a zuhogó földtől bezuzott, véres homlokom törülte, másik kezével magához ölelve szállt velem, szállt, fel a magasba, fel a földre, a

órájáig lesz a magyar székes főváros őszintén üdvözölt és mindenhol üdvözölni való vendége.

— (Elítélt ezredes.) Mikor az 52-ik gyalogezred a nyári hadgyakorlatok alkalmával Budapesten volt a múlt hónapban, kiskövői Udvarnok Győző ezredes, ezredparancsnoknak kinos afférje támadt Domokos György ügyvédjelölttel, kit az ezredes azért, mert a tisztiszolga ficánkoló lovára az ügyvédjelölt, nehogy a ló eltapossa, a botjával ráütött, — »Du Hundskerl!« kiáltással a kardjával arcon vágott. Mint budapesti tudósítónk ma táviratilag jelenti: ezért a kardafférért az ezredest négy napra állomásozásra (Stations-arrest) ítélte el lovag Csibulka Hubert altábornagy, a 31-ik gyaloghadosztály parancsnoka.

— (Téli menetrend.) Az államvasutak téli menetrendje most jelent meg. Pécsre nézve semmi fontosabb változást nem tartalmaz s csak a következők érdekelnek bennünket belőle: Az új dombovár—boszna-bródi, szabadka—dályai és borovo—vukovári vonalakon: a Szabadka—Dálya—Boszna-Bród között mindkét irányban közlekedő gyorsvonat a téli évadban is forgalomban hagyatik. Azon időtartam alatt pedig, midőn Gombos és Erdőd között a kompozás szünetelni fog, Budapest és B.-Bród között az összeköttetés Uj-Dombovár—Eszéken át fog létesíteni olyképp, hogy a Budapest k. p. u.-ról d. u. 3 órakor induló, illetve oda d. u. 1 óra 25 perckor érkező gyorsvonathoz csatlakozólag, Eszék és B.-Bród között mindkét irányban egy-egy új gyorsvonat helyeztetik forgalomba. E gyorsvonat B.-Bródra éjjel 2 óra 29 perckor érkezik, illetve onnét éjjel 2 óra 10 perckor indul és B. Bródon további csatlakozásban áll a boszniai vasut új vonatával Szerajevóba, illetve Szerajevóból.

E vonatoknak Borovón Vukovár felé és felől való csatlakozása is biztosítva van.

Továbbá a kompozás szünetelése alatt Erdőd és Dálya között is mindkét irányban 1—1 új személyvonat fog közlekedni a célból, hogy a Szabadka felől közlekedő gyorsvonattal Gombosra érkezőknek, illetve onnét Szabadka

honnán alázuhantam s óvatosan, csendesesen, mint édes anya gyermekét, letett a buja fűvű pázsitra.

Szép volt a nőalak, bájos, mintha csak a túlvilág küldötte lett volna Selymes, fekete haja, mint valami gyászpalást, omlott végig hófehér vállain, mely tűzű, fekete szemei madonnaszerű lágyssággal tekintettek reám, míg vérpiros ajakán halavány mosoly játszadozott...

Végtelen vágy fogott el, hogy magamhoz öleljem ezt a fenséges, csodás jelenséget, de a lenge nőalak, tiltólag emelte felém kezeit, majd lehajolt hozzám s leheletszerű csókot nyomott ajkaimra...

S tudja Nagyságos Asszonyom, mire hasonlított ez az édes álomkép? Kegyedre, Nagyságos asszonyom, Kegyedre, mi abban a pillanatban jutott eszembe, midőn a közelmúlt estén mindkettőnket beüzüstözött halvány, méla fényével a holdvilág...

Nos és hogy befejezzem históriámat, elmondom, hogy midőn ezután a lehelletszerű csók után eltűnt az a bűbajos jelenség, a temető kápolnájának estbarangszavára felébredtem s önkéntelenül is, két nehéz könyccsepp gördült végig arcomon...

Hogy miért hullottak könnyeim? Magam sem tudom. Tán azért, hogy oly mély az űr: az álom és valóság között...

felé utazóknak idő engedtessek arra, hogy a Dunán a körülményekhez képest csónakon vagy jégen átkelhessenek.

E személyvonat Dályáról Erdődre reggel 6 óra 5 perckor fog indulni, illetve Erdődről Dályára este 9 óra 32 perckor fog érkezni.

A ruma—vrdniki vonalon a Vrdnikről jelenleg délután 5 óra 8 perckor induló személyszállító tehervonat már délután 2 óra 35 perckor fog indulni és Rumán csatlakozást nyer India, illetve Budapest felé.

A dugoselo—novskai és banovajaruga—pakraci vonalokon. A Dugoselo és Pakrac között, mindkét irányban közlekedő közvetlen személyvonat megszüntették, ellenben Banovajaruga és Pakrac között mindkét irányban egy-egy vegyesvonat helyeztetik ismét forgalomba.

— **(Választás a közigazgatási bizottságba.)** A város közigazgatási bizottságában néhai Ullmann M. Károly halálával egy tagsági hely jött üresedésbe, melyet a csütörtöki rendkívüli közgyűlésen fogtak szavazólapok általi választás útján betölteni. A városi Tanács ma foglalkozott a választással, de csak annyiban állapodott meg, hogy e hely mint eddig is, ezután is izraelita vallású városatyával töltesse be. Mint jelöltek, emlegetik Cs. Schapringert Gusztávot, J. Engel Józsefet és Stern Károly ügyvédet.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: folyó hó 25-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 650 köbm. viz volt, az ellentartóban a viz 800 köbm. volt; a *hosszafolyás* 24 óra alatt 1170 köbméternek találtatott.

— **(A Zsolnay-szoborra)** a pécsi kereskedelmi- és iparkamarához érkezett adományokról XXIX. kimutatás: A XXVIII. kimutatás összege: 14427 kor. 26 fill. Szarvasi ipartestület 5 kor., Nagyenyedi ipartestület gyűjtése 17 kor. 30 fill. Hoffmann Lajos gyűjtőívén: Gayer Oszkár cs. és kir. százados 40 kor., Hoffmann Lajos 50 kor., összesen 90 kor. Spitzer Jakab gyűjtőívén: Spitzer Jakab, Resch János 10—10 kor., Eizner Dóci, Trebitscher Dani 5—5 kor., Horváth Pál, Huber Ferenc, Herceg Testvérek alkalmazottjai 3—3 kor., Schäffer Andor, Schwarz Henrik, Blau Miksa, Weirich József, Viasz Béla, B. B., Szánthó Henrik, G. M. 2—2 kor., Mayer József, Hollesi Mór, Számp Ádám, Deutsch Gyula, N. N., Walzer Jenő, Frankenthaler Samu, N. N. 1—1 kor., Csonka Mari, Jakobovics Mór 60—60 fill., összesen 64 kor. 20 fill. Összesen 14603 kor. 76 fillér.

— **(Udvari gyász.)** Legfelső rendeltre néhai Albert szász hercegért udvari gyász fog csütörtöktől, folyó évi szeptember hó 27-dikétől kezdve tizenkét napon át viseltetni következő változtatással: az első hat napon, szeptember hó 27-dikétől bezárólag október hó 2-ig a mély, a további hat napon, október hó 3-dikétől bezárólag október hó 8-ig a kisebbik gyász. Néhai Henrik hesseni és rajnai hercegért szintén f. hó 27-től kezdődőleg hat napi udvari gyász rendeltetett el.

— **(Hozzájárulás a vasuti pályaház költségeihez.)** A jogügyi bizottság tegnap délután öt óráig tanácskozott a városnak a vasuti pályaház költségeihez való hozzájárulási kötelezettségéről. A hosszas vita eredménye csak az lett, hogy a határozathoz-

zatalt egy újabb ülésre halasztották. *Azonban már egy ízben odanyilatkozott a jogügyi bizottság, hogy a város köteles a 84 ezer forint hozzájárulást megadni, bár az építési feltételek nem tartattak be mindenben.* Erről jegyzőkönyv is van felvéve s bizony akárhányszor ülésezik is a bizottság, más véleményt azért most sem terjeszthet a közgyűlés elé, csak azt, hogy — *fizetni kell!*

— **(Lelkészválasztás.)** A somogy megye magyarladi ev. ref. egyház lelkészválasztójának Vikár Árpádot választotta meg.

— **(Veszedelemes lépcsőzet.)** A ma véget ért izraelita ünnepek alkalmából újabb lehetett tapasztalni, hogy az izraelita templom feljáró lépcsőzete meredek és kopott volta miatt milyen sok veszélyt rejt a templomba járókra. Úgy tudjuk, hogy ez a veszedelemes állapot nem mai keletű s már a városi tisztiorvosi hivatal részéről is tétetett több ízben jelentés a rendőrkapitánysághoz, hogy a lépcsőzet milyen veszedelemes. Mindazonáltal még eddig semmi sem történt a veszedelemes lépcsőzet kijavítására, s a jelenlegi nagy ünnepek is elmúltak anélkül, hogy kijavított lépcsőzet várta volna a híveket, kik most is rettegve járhattak a nagy tolongásban a rossz, kopott, meredek és sikamlós lépcsőkön. Ajánljuk az izraelita hitközség elöljáróságának figyelmébe a veszedelemes lépcsőzet mielőbbi kijavítását!

— **(Főbírák értekezlete.)** Mint lapunk tegnap esti számában már jeleztük, Baranyavármegye főbírái ma délelőtt tíz órakor ülést tartottak a vármegyeházán a jövő évben megejtendő népszámlálás módozatainak megbeszélése végett. A ma délelőtti értekezleten, melyen Tormay Károly alispán elnökölt, Vaniss Sándor pécsi, Horváth István szentlőrinci, Szinkovics Károly mohácsi főszolgabírák, Jilly Viktor baranyavári, Fenicy Ignác siklósi, Molnár Kázmér pécsváradai és Simon József sásdi szolgabírák jelentek meg.

— **(Régi bűn.)** Még a márciusi katonai sorozás alkalmával elkövetett lopásra jöttek most rá Szántó községben. Egy ottani legény, Kén József, a tettes, ki az akkori sorozáson egy ismeretlen egyéntől egy zsebórát ellopott. Azóta titkolta bűnét, de most kiderült s a régi bűnért feljelentették a bíróságnál. S most keresik az ellopott zsebóra ismeretlen tulajdonosát is.

— **(Elfogott veszett eb.)** Hásságyon, hol tudvalevőleg már huzamosabb idő óta a rókkák tetemes károkat okoznak a lakosságnak, a kártékony állatok ellen csabdákát állítanak fel, melyeknek egyikében tegnap reggel egy hatalmas kuvasz kutyát találtak. A kutyát gyanus kinézése miatt lebunkózták s értesítették az esetről a községi elöljáróságot, melynek intézkedése folytán az állatorvosi vizsgálat kiderítette, hogy az elfogott kutya veszett volt s így ezer szerencse, hogy csabdába került az eb, még mielőtt valakit megmárt volna.

— **(Népfelkelők jelentkezése.)** A jövő hó 25.—27. napján lesz a népfelkelők jelentkezése. A jelentkezés a jelzett napokon 9 órakor kezdődik a Scholz-sörházban. Október 25-én (csütörtökön) az 1867—1864. években született népfelkelők tartoznak jelentkezni Október 26-án (pénteken) az 1863—61. évi

születésűek és október 27-én (szombaton) az 1860—59. évi születésűek jelentkeznek. A Pécssett tartózkodó vidéki illetőségű népfelkelők is a fentjelzett napokon s a fenti évek szerint kötelesek jelentkezni együtt a helybeli illetőségű népfelkelőkkel.

— **(Meglopott kereskedő.)** Ritter Illés, hidegkuti kereskedő boltjából a minap elemelt valaki egy zsákban vagy tíz kiló heremagot. Azonban nem tudta hasznát venni az ellopott árunak, mert — mielőtt eladhatta volna — kilétét felfedezték s a lopott magot el is vették tőle. A tolvaj egy csavargó volt, kit átadtak a bíróságnak.

— **(Jóváhagyott iparkamarai választások.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter Miskolc Gyulának az észéki kereskedelmi és iparkamara elnökévé, Heim Istvánnak és Laubner Károlynak ugyanazon kamara alelnökeivé történt megválasztását megerősítette.

— **(Mégkéselt ember.)** Tóth János dolnimiholjáci lakos Mohácson járt a minap s ott egy korcsmában összeveszett vele Bakó Ferenc, mohács-szigeti lakos. A veszekedésnek azután az lett a vége, hogy Bakó kést rántott s azzal Tóthot nyakán és karján megszurta. A mégkéselt ember — kinek sebei súlyosak — feljelentette késelő ellenfelét a bíróságnál.

— **(Pénzlopás.)** Fischer Károly, baracska lakos lakásába behatolt Keresztes János, mohács-szigeti lakos és elhozott egy szekrényből 148 koronát. A káros feljelentésére megindult nyomozás során azonban csakhamar kiderült, hogy ki volt a tettes és Keresztesnél meg is találták az ellopott pénzt. A pénztolvajt feljelentették a bíróságnak.

— **(Cseberből vederbe.)** Sok panaszkodott eddig a kaposvári-utcabelieknek, hogy a meredek és rossz utcán milyen nehéz a járás-kelés. Hát most már javítják, rendezik a kaposvári utcát; de a lakók ezzel, úgy látszik, cseberből vederbe estek. Ugyanis — miként egy ma hozzánk érkezett panaszos levél mondja — az utca rendezése folytán a falak mellett egy méter mély árkot ástak s ez az árok éjszaka minden jelzés nélkül van s bizony, a kinek a sötét estén vagy éjjel akad arrafelé dolga: *az belebukik menthetetlenül az árokba s a legnagyobb szerencsétlenségnek is ki van téve.* Talán jó volna ehhez az árokhoz legalább egy, vagy két lámpát felállítani éjszakára; hogy azok jelezzék a mély árkot, mert végre is a polgárok testi épességét gondatlanul nem lehet kitenni a veszedelemnek!

— **(Áthelyezett végrehajtók.)** A m. kir. igazságügyminiszter Kecskeméthy Péter bonyhádi és Török Hugó, alsó-kubini járásbírókat kölcsönösen áthelyezte.

— **(Tüzek.)** Felső-Iregyhen Török József, ottani lakos háza a minap kigyuladt és le is égett. A kár 3400 koronát tesz ki, a mi azonban megtérül, mert az ismeretlen okból keletkezett tűz által elpusztított ház biztosítva volt. Pincehelyen a község tulajdonát képező téglaház égett le a minap. Ezt a tüzet Rabli János téglamunkás négy éves fia okozta, a ki gyufával játszott a padláson s egy égő gyufától meggyuladt a közelében levő szalma s

ettől az egész épület elpusztult. Szabaton pusztán nagy asztagtűz volt a napokban. *Óváry* Ferenc, gyönki lakos ottani birtokán égett le ugyanis százötven csomó zab. A kár 6000 koronát tesz ki. Szerencsére a leégett termés biztosítva volt. A Rudolf-pusztán szintén asztagtűz volt a minap. *Hónig* Dávid és *Hónig* Albert, kaposvári lakosnak ottani birtokán égett le vagy negyven szekérre való zab. A kár itt kétezer korona körül van. *Göbl* András, lacsuki lakosnak egy kazal szénája is tűz martalékává lett a napokban. Ez a tűz állítólag abból keletkezett, hogy *Leib* János nevű munkás a kazal mellett gyújtott pipára s az égő gyufát a kazalra dobta. Végül *Viszlón Besenci* Ferenc házának tetőzete égett le. Hogy ez a tűz miből keletkezett, még eddig nem tudják.

— (**Megcsipett tolvaj.**) Dunaszekcső községben *Martina* Katalin házában az éléskamrába egyik este behatolt egy ember s onnan egy zsák búzát akart ellopni, mikor a tulajdonos észrevette s lármát ütve, a szomszédok segítségével elfogta a tolvajt. *Belics* Szvetozár dunaszekcsői napszámos volt az illető, kit most feljelentettek lopás miatt a bíróságnál.

— (**Elsikkasztott buza.**) *Cungeber* József, dunaszekcsői molnár malmából tíz zsák buza elszállításával bizta meg *Rafailovits* Radó nevű fuvarosát. *Rafailovits* el is szállította a búzát; de nem vitte oda, a ki megvette, hanem egy másik kereskedőhöz s annak olcsóért eladván, az így szerzett pénzből épen

nagyban mulatott, mikor a káros feljelentésére letartóztatták. A sikkasztó ellen most a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— (**Névmagyarosítások.**) *Grünbaum* Albert, n.-kanizsai illetőségű pécsi lakos, valamint kiskorú gyermekei Adél, Miksa és Andor vezetéknevének »Barta«-ra és *Pitmann* Mária kéthelyi illetőségű budapesti lakos vezetéknevének »Szigeti«-re kért átválttatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— (**Hajnalban.**) *Kovács* Imre ma korán reggel, még alig pitymallott, fuvarba indult. A szigeti országuton egy pálinkamérésbe ugrott be néhány pillanatra, mert most már hajnalban nagyon hűvös van, hogy egy kis pálinkával felmelegítse magát. A mig pálinkáját egy zsemlyével elfogyasztotta, addig lovait a kocsival együtt eddig ismeretlen tettes észrevétel nélkül elhajtotta. Rögtön keresésére indult kocsijának s lovainak, de nem akadt nyomukba, így aztán feljelentette a dolgot s a nyomozást megindították.

— (**A szomszéd fia.**) Egyik közeli faluban *Dudás* József gazdálkodónak kertjéből a gyümölcsfák dúst termését lassan-lassan elemelte valaki. A gazda észrevette mindjárt az elején, hogy lopják a gyümölcsöt, lesett is rája, de eredménytelenül, mig végre tegnapelőtt éjjelkor éppen a fán csipte a gyümölcs-tolvajt, kiben szomszédjának a fiára, *Tischler* József-re ismert. *Dudás* úgy elöntötte a harag, hogy a nála levő füttykössel úgy elverte a tolvajt, hogy az nem tudott a saját lábán haza-

menni, hanem úgy kellett hazavinni. *Tischler* persze bepanaszolták *Dudás* Józsefet, mert az orvosi bizonyítvány szerint nyolc napon belül gyógyuló testi sértést is követett el a fiún.

— (**Meredek uton.**) A Tettye-utcában ma délelőtt kövel megrakott szekerevel hajtott lefelé *Brandics* Máté fuvaros. A kocsikereke meg volt kötve, de a kerékkötő lánc utközben elszakadt s a kocsi kezdett a meredek uton lefelé gördülni, anélkül, hogy a lovak vissza tudták volna tartani. *Brandics* Máté nem veszve el lélekjelenlétét, leugrott a kocsiról s mások segítségével megkapva a kocsit s lovakat, sikerült a biztos romlást kikerülnie. Se lovainak, se kocsijának nem esett baja, de ő maga nagyon megerőltette magát, úgy, hogy mikor a veszélyen túl volt, élettelenül rogyott össze, elájult. Virág-utcai lakására vitték s ápolás alá vették.

— (**Hadkötelesek névmagyarosítása.**) Minthogy a nem tényleges állományu legénységbeli egyének a személyi ügyeik s így az esetleges névváltoztatásaik tekintetében az illető katonai hatóságoknál azonnal leendő bejelentésére kötelezve nincsenek s így az illető katonai parancsnokságok a névváltozásokról ezen az uton sem nyerne feltétlen és biztos tudomást — minthogy továbbá szükséges behívójegyek kézbesítése általában, úgy mozgósítás esetében, mint a tényleges szolgálatra, katonai kiképzetésre és fegyvergyakorlatra való beidézés eseteiben is, még inkább biztosíttassék, a m. kir. honvédelmi miniszter

soly s látta, midőn két fénylő nagy könny gördült le az imádott arcáról.

Meg kell lenni — másként nem menthetem meg — mondá magában az urfi . . . szenved, szenved nagyon; de Isten segítségével tán sikerül őt boldogitanom . . . s akkor talán magamat is. A leány utolsó szavainál szíve hevesen dobogott s féltérde ereszkedve megcsókolta az imádott leány . . . kezét.

Sára kellemesen lepődött meg az itju szerénységén s midőn érezte parányi kezén azt az izzó csókot, lehajolt János homlokáig és azt megcsókoltá.

— Köszönöm istennőm, imádott kisasszony.

— Most pedig hagyjon magamra kedves Mayer ur; elmegyek anyámhoz, hogy hirül vigyem neki álmát és megtisztelő ajánlatát. Lássa János, haragudnom is kellene tulajdonképen azért, hogy görgről beszélt . . .

— Bocsánat; de azt hívem . . .

— Nos, majd az ellenkezőről fog meggyőződni; most menjen, hisz szerencsétlen bátyám sorsa felett csak ki kell magamat keseregnem. Menjen Mayer ur s vigye meg édes jó atyjának gyermeki kézsókomat s mondja meg azt is neki, hogy halálomig nem fogom elfelejteni azt a nemes cselekedetét, melynek végrehajtójául önt küldötte. Isten önnel, holnapután délutánig. Isten vele Jani.

Jancsi urfi szívének teljes boldogságával hagyta el az angol kertet s jóval gyorsabban indult hazafelé, mint ahogy hazulról jött.

Sára grófné pedig zokogva hullott az erkély padlójára, ahol szivettépően sirt és imádkozott. Lelke az örülésig megsértve, egy kelletlen, vaskényszernek alávetve;

Soká keresett, de az elvesztettet nem lelte meg; akkor rettenetes szitkokba tört ki; s vadul nyeregbe ugorva lóhalálában folytatta utját hazafelé. Nem messzire egy nagy háztól leszállott, lovát a rét egy magános fájához kötötte s ő maga e ház kerítésén átmászott s behatolt az idegen házba.

A ház földszintjén egy öreg gazdag ur aludt, kinek szobájába hatolt s ott a Wertheim-szekrényt megrabolta.

— De Mayer ur! ez tul megyen már a tréfán . . . figyelmeztetem, hogy hagyja abba e tréfiát, melyeket ha meghallgatok, már nagyon nagy vétket követek el családtagom becsülete ellen . . .

— Bárónő; legyen nyugodt és engedje meg, hogy folytassam.

— Különbben álom; folytassa hát furcsa álma elbeszélését.

— Tehát az öreg ur, ki mély álomban feküdt ágyában, valamely neszre felébredt s a kívülről bederengő világosságnál megismerte a rablógyilkost, kire rákiáltott: Jenő báró, mit művel az Istenért? Ez volt az öreg ur veszte; mert a felismert betörő abbóli félelmében, hogy felismertetett, az asztalon fekvő nagy vadász késsel kétszer mellbe szurta az öreg urat s azután a rablott pénzzel elmenekült; de nem menekült házába — nem; visszanyargalt a székvárosba.

— Nos szomszéd ur, ez bizony borzalmas álom; hát most már magyarázza is meg ez álmát.

— Bárónő, érzem bensőmben, hogy meg van győződve arról, hogy nem álmodtam, hanem a legborzalmasabb valót mondtam el; ha nem is lennék erről meggyőződve,

felhívta a törvényhatóságokat, intézkedjenek saját hatáskörükben aziránt, hogy a védköteles korban álló s így különösen a hadsereg és a honvédség nem tényleges állományu legénységbeli egyénei részére engedélyezett névváltoztatásokról, az illető sorozó járási tisztviselők (főszolgabíró, polgármester) oly figyelmeztetés mellett értesítenek, hogy ennek alapján a hadsereg és honvédség nem tényleges állományu legénységéről vezetett nyilvántartásaikban és az állítási lajstromokban a szükséges helyesbítéseket eszközöljék és egyuttal utasítsanak, hogy az engedélyezett névváltozásokról az illetékes hadkiegészítési kerületi és honvédkiegészítő parancsnokságokat a névváltozási rendelet közzéje mellett az illető egyénekre vonatkozó katonai személyi okmányok helyesbítése végett azonnal értesítsék.

— **(Ellopott méhek.)** Rák Simon, martincapusztai lakos méhesébe egyik éjjel betört valaki s ellopott onnan két kas méhet. A káros feljelentésére megindított nyomozás során azonban csakhamar kiderült, hogy a tolvaj Kovács Mihály napszámos volt, kinél az ellopott méheket meg is találták s most a bíróságtól várja büntetését.

— **(Kinevezés.)** Preineszberger Jenő, mármaroszigeti lakos, jogszigorló, a letenyei kir. járásbíróhoz aljegyzővé kineveztetett.

— **(Kedélyes vőlegény.)** Furcsa eset történt a napokban az egyik szomszédos községben. Hernádi István odaváló kocsislegény — ugyanis — már huzamosabb idő óta jegyben járt a vele egy helyen szolgáló Novák

Katalinnal s a szerelmesek már ki is tűzték a lakodalmuk napját, melyet attól tettek függővé, hogy a baranyavármegyei árvaszék befejezve a leány nagykorúsítási ügyét, az árvatárban kezelt négyszáz koronát kiutalványozza, melyből a kelengyét akarták beszerezni. A napokban aztán meg is történt a hivatalos processzus s a leány felvette pénzét, melylyel boldogan sietett haza. Boldogsága azonban nem tartott soká. Hernádi István a vőlegény — ugyanis — azon ürügygel, hogy egyetmást bevásárolni Pécsre utazik, kétszáz koronát elkért a menyasszonyától s elutazott. Ebben még elvégre nincs semmi, mert hiszen egy vőlegénynek, pláne közvetlen a házasság előtt, bátran hitelezhet a menyasszony kétszáz koronát, a hiba azonban abban van, hogy Hernádi István elfelejtett visszajönni. Hogy merre ment, azt nem tudni, hogy ez azonban mégis kiderüljön, a becsapott leány panasza folytán a hatóság nyomozást indított a meglépett vőlegény után.

— **(A gyapju a hadsereg szállításaiban.)** Az érdekelt mezőgazdasági és kereskedelmi körökben élénk meglepetést keltve járta be lapjainkat a hir, hogy a katonai körök a magyar gyapjut a hadsereg szállításaiból kirekeszteni akarják, minthogy az a kivánalmaknak állítólag nem felel meg. A kereskedelmi és földmivelésügyi miniszterek késtek ez ügyben illetékes helyen fölvilágosítást kérni. A közös hadügyminiszternek haladéktalanul megadott válasza bizonyára megfogja nyugtatni érdekelt köreinket, hogy a

szóbanforgó hirlapi cikkek minden alapot nélkülöznek; sőt szemben azokkal, amit az említett cikkek állítanak, a katonai intendatura teljesen beismerte a magyar gyapju egyre növekvő fontosságát: egyik közegét a most megtartott budapesti gyapjuaukcióna ki is küldötte, egyben utasítván őt, hogy ez alkalmal a földmivelésügyi miniszter által létesített országos magyar gyapjuminősítő-intézetet, mely tudvalevőleg az aukcióna küldött gyapjuk helyes kondicionálásának kényes munkáját is végzi, szintén tegye tüzetes és beható tanulmányozás tárgyává.

— **(Meglopta az anyját.)** Özvegy Márton Istvánné szül. Hegedűs Teréz, romonyai lakosnő, a napokban panaszt emelt a hatóságnál, hogy lakásának ajtaját feltörve, ismeretlen tettesek szekrényéből negyven koronát elloptak. A káros özvegy asszony panasza folytán megindították a nyomozást, mely arra a nem várt eredményre vezetett, hogy a lopást a káros fia, Márton József követte el. A tolvaj fiut feljelentették a bíróságnál.

— **(Az új pénz és a helyi piac.)** Mióta az új husz koronások forgalomba kerültek, sok szó esett már a lapok hasábjain az újfajta vörös bankókról, melyek valami sajátságos pretanzióval, mindig alkalmat szolgáltatnak arra, hogy forgalomba hozatalukról minél többet beszéljenek. Az új huszkoronásokról szóló legújabb hírek bennünket pécseiteket, jobban mondva háziasszonyainkat érintik legközelebből, a mennyiben áll nálunk az a

mégis látom torzult arcáról, hogy már nem álomnak tekinti elbeszélésemet.

— Ah! sohajtá a leány s szép feje keblére hanyatlott s ha János urfi nem rohan hozzá és föl nem fogja, ugy bizonyára lecsuszik az erkélypadról. Ez a pillanatnyi gyengeség hamar elmúlt s a bárónő nagy idegerezével legyőzte a környező ájulást.

— Folytassa kérem . . . mondá alig hallhatóan.

— Egy a helyszínén talált névjegy, a puha utakon talált lábnyomok s még számtalan bizonyítékok alapján kiderült a gyilkos neve.

— Hah! és mostan?

— Mostan? Most azért állok itten, hogy elmondjam méltóságos kisasszonynak, miszerint nyugtassa meg Jenő bárót; vagy ha jobban tetszik, küldje ki Amerikába; mivel a tett örök homályban fog maradni.

— De hogyan, az Istenért, ez lehetetlen?

— Édes atyám határozottan azt vallotta, hogy ismeretlen ember volt a tettes.

— De hát miért hallgatják el önök e szörnyű tettet? Valami indító okot kell csak adniok?

— Csupán azért — mondá székéről felállva János — mivel édes atyám halálosan szereti édes anyját, a bárónőt, magam pedig még e héten meg is fogok halni azért, mivel tudom, hogy kegyed sohasem lehet az enyém. Pedig dacára annak, szeretem. Megértett méltóságos kisasszonyom? Azt mondtam, hogy dacára annak, nőmül fogadnám, habár gyermeket hozna is a házhoz. De tudva, ismerve azt a rettenetes főuri gögőt, nincs reményem arra, hogy valaha boldog lehessenek e világon s így cél-

szerübbnek találom hamar végezni oly étellel, mely csupán csak szenvedéseket, megérdemletlen szenvedéseket és soha csak egy parányi boldogságot nem nyújtott. Most tehát missiom véget ért — volt szerencsém — Isten önnel, kisasszony.

— Mayer ur! kérem, maradjon még egy kissé.

— Parancsára!

— Nézze Mayer ur, az ön ajánlata olyan természetű, hogy azt tüzetesebb megfontolás tárgyává kell tennem, mivel, ha ezt nem tenném, az ön szemeiben mint a leglább nőnek kellene feltűnnöm . . .

— Köszönöm bárónő; hát akkor mégis csak törődik velem, mivel nézetem s ítéletem kegyed előtt némi értékkel bír.

— Engedje folytatnom kérem; kegyed bizonyára tudja, hogy én ön iránt nem éreztem eddigé soha melegebben; szerettem önt, mint kifogástalan férfit, amde a szívem, azt tudja, hogy Dénes grófé volt.

— Tudom.

— No lám; már most egyszerre választ nem adhatok; kérem, engedje meg, hogy két napi megfontolási időt vehessenek e dolog felett gondolkozandó. Azonban annyit már most mondhatok, ha ez megnyugtató, hogy nem lesz oka magát elemészteni; azonban a megfontolási idő mégis elengedhetlen, mivel anyámmal megbeszélni e fontos lépést alighanem ön is helyesli. János, az öné leszek s ha akarja, megcsókolhat.

János nem vette le tekintetét a halvány leányról, kinek ajka körül állandó tanyát ütött egy fájdalmas mo-

furcsa, de alapjában véve természetes tény, hogy a helyi piac derék kofái, nem akarják elismerni a piros színű papirosvaluta értékét. Hát egyrészt nincs is ezen mit csodálkozni, mert a legtöbb esetben eddig mindig a kofák estek áldozatául a bankóhamisitóknak, kik bizva a kofaasszonyok gyakorlatlan voltában, először is a piacon kezdték hamisítványukat értékesíteni s most minden előttük ismeretlen újítást bizalmatlanul fogadnak kofaasszonyaink. S így bizony egy ideig nem marad más hátra mint hogy gazdaasszonyaink husz koronáikat ezüst pénzre aprózva fel, járjanak a piacra.

— (Talált párnák.) A talált tárgyak statisztikájában nem közönséges dolog a »talált párna«, mert bizony az ágyneműjére — a mennyre lehet — mindenki vigyáz. S mégis megtörtént a napokban, hogy Magyar-Sóros község határában a hatóság embereinek őrzárata három párnát talált. Természetesen mindjárt nyomozást indítottak az iránt hogy a váncosok miként kerültek a község határába, mit aztán rövid idő múlva sikerült is kipuhatólniok, mert időközben *Laurenz Vendel* odaváló lakos panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy távolléte alatt ismeretlen tettesek behatoltak a lakásába s onnan többféle ruhaneműt és három párnáját ellopták. A hatóság emberei által talált párnákat *Laurenz Vendel* a magáénak ismerte fel s most a tettes, vagy tettesek kézrekerítése iránt folyik a nyomozás.

— (Biztosító társaságok által fizetendő illetékek.) A pénzügyminiszter a biztosítási és társulati ellátási intézetek által készpénzben fizetendő illetékek tárgyában tekintettel az Ausztriával kötött és az 1899. évi XLVI. tcikkbe fölvetett illeték egyezményre az osztrák pénzügyminiszterrel egyetértőleg elrendelte, hogy a biztosítási és társulati ellátási intézetek a különleges törvény intézkedései alapján készpénzben fizetendő illetékeket általánosságban annak az államnak javára tartoznak leróni, amelyben az intézet vagy társulat székhelye van. Eszerint a magyar intézetek Magyarország, az osztrák intézetek pedig Ausztria javára tartoznak ezen illetékeket leróni.

Szóbeli tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

Az 1900 évi szeptember hó 26. napján.

1. Özv. Konyhás Jánosné — Margit Eszter és társai délelőtt 9 óra.
2. Bata Verona és társa — Bata Sándor és társa d. e. 10 óra.
3. Weisz Zsigmond — Rendes Izidor és neje d. e. 10 1/4 óra.
4. Hónig Bernátné — Weisz Ignác d. e. 11 1/2 óra.

Művészet, irodalom.

⊙ „A bolygó zsidó“ című regény Sue Jenőtől, franciából átdolgozva Tihanyi Benőtől. 1. és 2. füzeté megjelent. A bolygó zsidó mondai alak, melylyel minden irodalomban sokat foglalkoznak. Legelsőnek egy angol szerzetes említi egy krónikájában. Szerinte a bolygó zsidó *Kartaphilos*, *Pilátus* ajtónállója volt, ki a halálra ítélt *Krisztust*, mikor az a

palotából kiment, megütötte s gunyosan mondta: Menj már, mért késlekedel? Mire *Krisztus* azt felelte: Én megyek, de te várj, míg én visszatérek. S *Kartaphilos* még ma is várja *Krisztus* visszatérését. A XVI. században más alakot öltött a legenda s ebben az alakban terjedt el. E szerint *Ahasverus* jeruzsalemi csizmadia nem engedte meg *Krisztus*nak, hogy ez az ő ajtaja előtt megpihenjen, mikor vállán a kereszttel a Golgothára ment. Ezért *Krisztus* azzal az átokkal sújtotta, hogy ő se pihenhessen meg, hanem bolyongjon mindaddig, míg a Megváltó vissza nem tér. A bár nem mai keletű, de világhírré vergődött könyvet a »Pannonia« könyvkiadóhivatal Budapest, VII., Akácfa-utca 22. adja ki illusztrált 42 füzetben és egy tüzet ára 30 fillér.

⊙ A »Magyar Szó« Magyarországnak legajálisebb, harcos lapja, mert hiszen ma a magyarságért Magyarországon harcolni kell. De ujság is, a mely olvasóit pontosan tájékoztatja, hogy mi az, a miért és mi az, a mi miatt harcolni kell. Budapesten este 6 órakor, a vidéken kora reggel ott van minden olvasó kezében, tájékoztatva őt a nap eseményeiről s megadva neki az információkat ama nézetek felől, a melyek az ország fejlődésének irányaira nézve a közönséges mértéken felül álló hazafiak gondolkodásában kiképződnek. A »Magyar Szó« előfizetési ára: egy évre 28 kor., félévre 14 kor., negyedévre 7 kor., egy óra 2 kor. 40 fill. Előfizetéseket legelőnyösebb postautalványon közvetlen a kiadóhivatalhoz Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3 sz. alá küldeni.

⊙ A tűz. Egy regény került ily cím alatt a magyar könyvpiacra, amelyért csaknem párbajt kellett vívnia a szerzőjének. Az eset nem volt mindennapi s a világ összes lapjai élénken foglalkoztak vele, a párisi *Figaro* pedig vezércikket szentelt neki. A szerző, aki ily módon maga is csaknem regényhőssé lett: *Gabriele d' Annunzio*, a nagy olasz író, költő és drámairó, *Duse* Eleddonorának, a világhírű tragikának benső jó barátja. És mivelhogy a *Tűz* cselekménye éppen szakasztott olyan tragikának és költőnek tüzes szerelmi viszonya körül fordul meg, mint amilyen *Duse* és *d' Annunzio*é, az egész világ voltaképpen nagy, heves önvallomást és leleplezést látott a minden izében rendkívüli regényben. Mindenki elismerte, hogy ez a könyv mestermű, de sokan szemére lobbantották a szerzőnek, hogy vallomásaiban ily messzire mégsem lett volna szabad mennie. Ezek közé tartozott *Marcel Prévost*, a nálunk is jól ismert francia regényíró, aki *Duse* Eleonora érdekében szállott sikra és élesen megtámadta *d' Annunzio*t. E támadás s a rákövetkező ríposzt majdnem párbajba vitte a két világszerte ismert író. Már ez is elég volt arra, hogy a *Tűz*-et siettek a legtöbb európai nyelvre lefordítani, nagy irodalmi sikerét azonban főképpen lebilincselő érdekességének köszöni. Egy nagy művésznő és egy nagy költő szerelmi regénye ez, színtere *Vencencének* bűbajos panorámája, amelynek leírása csodásan szép. A regény mellékalakjai *Margherita* olasz királyné, *Wagner Rikárd*, *Liszt Ferenc* és az olasz irodalmi világ több kitűnősége. Egészen új világot mutat be a szerző oly mesteri előadásban, hogy ez az egy mű is elégséges volt világhíre megalapítására. A

szenzációs könyv most magyar fordításban is megjelent *Szilágyi Béla* kiadásában, aki nagy gondal fordította le és felette izléses, elegáns formában adta ki. A gazdag, színes borítékba fűzött kötet ára 3 korona, vagy diszes stilszerű kötésben 5 korona s kapható minden hazai és pályaudvari könyvkereskedésben. Könyvpiacunk e legrisebb újdonsága méltán számot tarthat az egész magyar olvasóközönség legnagyobb érdeklődésére.

A „Turul“ cigaretta hüvely legfinomabb valamennyi gyártmány között, az egészségre nem ártalmas. Különlegessége, hogy a cigaretta egyszer meggyújtva, minden szivás nélkül is egyenletesen végig ég, teljesen szagtalan és tiszta anyagánál fogva az egészségre ártalmatlan.

100 darab 36 fillér.

Kapható minden tőzsdén és minden jobb kereskedésben.

Pécsett

Engel Lajos utóda

könyv és papirkereskedésében,

postán bérmentve küldve

2000 drb 7 korona
5000 „ 15 „

Séta a világ körül.

Pécs, 1900. szept. 25.

— Egy nadrág története. A nadrág igen régi eredetű. A történet előtti egyiptomiak, görögök és rómaiak voltak a nadrágnélküliek, míg a scithiaiak és az észak-ázsiai fajok a nadrágosoknak neveztek. Mikor az utóbbiak vad hordái elaraszították Európát, akkor jelent meg először világrészünkben a nadrág. A perzsák a nadrágos nemzetekhez számítottak, ugyancsak a gallok is, azon különbséggel, hogy míg a perzsák a nadrágot csattal erősítették testükhöz, a gallok gyönyörű himzésekkel díszített nadrágtartókkal viselték azt. A gallok ezen viselete egész Európában elterjedt, csak Irországból nem. A nadrágviseletet főképpen a katonaság terjesztette. Az angolok térdigérő nadrágot viseltek és lábszárakra hosszú bőr, vagy posztó gamasch-t gomboltak. A magyarok vitézkötelesszük nadrágot öltöttek. Nadrágos gyalogság fejezte be a peninsular-háborút. A fehér nadrág viselete orosz eredetű és Sedanban 1818-ban *Palmerston Blücherrel* oly szobában ebédelt, melynek díszítését ilyen fehér nadrágokból rögtönözték. A francia forradalomban nagy szerep jutott a nadrágnak. Az igazi republikánus nem járt nélküle. Mikor a francia menekültek visszatérhettek Párisba, állást foglaltak a nadrágviselet ellen, de eredménytelenül. Angolországban is voltak a nadrágnak barátai és ellenségei. A waterlooi hős egy alkalomkor nadrágban jelent meg egy főúri estélyen. Megelőtt a terembe léphetett, udvariasan figyelemztették őt, hogy öltözete a »hölgybizottság« szabályaiba ütközik, sziveskedjek, mielőtt felhuzni. A hadvezér tudomásul vette e kijelentést és szólanul távozott. Mikor *d'Orsay* izlése uralkodott Londonban, a trikóviselet megszűnt és a nadrág viselete jött divatba. Ezen időben tűnt fel először a fekete-fehér kockás nadrág. A kockák mindig nagyobbodtak, míg végre akkorák lettek, hogy két oldalról kellett nézni

a nadrágot annak, ki az egész kockát látni akarta. Az angol nadrág csakhamar európai hirre tett szert. Az uralkodók Londonban készítették nadrágjaikat és I. Miklós orosz cár a crim háboru után azért utazott Londonba, hogy mértéket vétesse és fehér-fekete nagykockás u. n. Saxony-nadrágot rendeljen magának.

— **Nagy Péter cár Magyarországon.** A modern orosz birodalomnak megalkotója 1697-ben tett első útját nyugati Európában. Angolországból vissza jövet Bécsben meglátogatta a császári udvart. A cár öt hétig mulatott Bécsben. Lipót császár nagy kitüntetéssel fogadta és az egész idő alatt mind ő, mind akkor már magyar királyi koronázott József a legnagyobb előzékenységgel viseltettek irányában, részint köteles udvariaságból, részint pedig, hogy a hatalmas fejedelmet az osztrák házzal való szövetség számára megnyerjék, mert ezidőtájt már készült a spanyol örökösödésért való verseny a francia királyljal.

Bennünket különösebben az érdekelt, hogy Péter cár az ő kielégíthetetlen ismeretszomjában és fáradhatatlan tevékenységében Magyarországot is látni kívánta, azért Bécsből a Dunán hajón Pozsonyba rándult le s ott három napig (július 18—20 ig) mulatott. Az egész idő alatt főleg a folyó hajózási viszonyaira vonatkozó tárgyak iránt érdeklődött; a török háborukban használt csajkák, szállító hajók, a pozsonyi hajóhid figyelmesen megsemmisítették, mert, valamint az egész külföldi útján, úgy itt a Dunán is ebbeli szakismereit igyekezett gyarapítani, egyik főtörekvése lévén, Oroszországot, mely eddig csak szárazföldi hatalom volt, a tengeren is erőssé és hatalmassá tenni.

Pozsony akkor, 1698-ban, mikor az ország nagy része alig szabadult fel a török hódoltság alól, az ország fővárosa, az országos hivatalok székhelye volt. Buda és Pest még romokban heverték. Ide Pozsonyba vezették tehát az oroszok cáriját, ki kíséretének legnagyobb részét Bécsben hagyván, néhányadmagával utazott le s itt a királyi várban volt szállva. A várost minden irányban bejárta, a környékre is kirándult gróf Pálffy stomfai birtokára. Pozsonynál tovább nem ment, de nem is mutathattak volna neki egyebet, mint a hosszú háboru alatt elpusztult, elszegényedett országot, mely alig lett volna alkalmas kedvező véleményt kelteni az orosz fejedelemlél a magyar király hatalma és az ország segély forrásai felől.

Közgazdaság.

□ Az Első cs. és kir. szab. Duna-gőzhajózási Társaság közli, hogy a postahajók őszi menetrendje f. é. okt. hó 1-én lép életbe. E szerint csak a következő menetek tartatnak fenn: A budapest—mohács—zimony—belgrad—orsovai postahajójáratok hetenkint kétszer. E hajók Budapestről minden kedden és szombaton déli 12 órakor, Orsováról — Budapestre pedig minden hétfőn és csütörtökön reggeli 5 órakor indulnak. A budapest—mohácsi személyhajó naponként Budapestről déli 12, Mohácsról (Budapestre) délelőtti 10 óra 30 perckor indul.

TÁVIRATOK.

— **Megkerült szobor.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsből távirják, hogy a budapesti rendőrség értesítette az odavaló rendőrséget a Széchenyi-szobor ellopásáról. A bécsi rendőrség nyomozás közben megtalálta a szobrot a bécsi éjszakai pályaudvar raktárában, hová *Stern* Jakab vasuti vendéglős címére küldetett Budapestről. A rendőrség várt a címzettre s ma megjelent valaki, át akarván venni a szobrot. A rendőrség igazolásra szólította fel. Eleinte *Stern* Jakabnak mondta magát; később bevallotta, hogy Zemplénmegyei születésű *Weinberger* Fülöp, bécsi vas-zsibárus s a szobrot állítólag Budapesten egy ismeretlen egyéntől száz koronáért vette. A rendőrség letartóztatta.

— **A sah Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A tegnapi esti ünnepies fogadtatás után ma a sah későn kelt fel s nem ment sehova, mert az ut megtörte. Délután egy órakor *József Ágost* főherceghez hajtatott, ki nem lévén otthon, csak névjegyet hagyhatta ott. A sah délelőtt *Szell* Kálmán miniszterelnököt fogadta s utána *Vámbery* Ármint, kivel hosszasan elbeszélgetett.

— **A khinai háboru.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Sanghaiból jelentik, hogy a kormány teljesen *Tuan* herceg kezében van. A *Kolotvaia* nevű titkos társaság nagy veszedelem forrásává válhatik; befolyása nagyobb, mint a boxereké. A Jangce vidékén *válságos a helyzet; százezer emberre* van szükség, hogy az angol érdekeket megvédhessék.

Egy kantoni távirat szerint egy bárka, melyben bensülött keresztény nők voltak, a nyugati folyó mellett fegyvertüzeléssel megtámadtatott. *A nőket partravonszolták és lemészárolták.*

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

KIS HIRDETÉSEK.

Egy szoba és konyhából

álló lakás kiadó.

Percel-utca 35. számú házban.

SCHERBER JÁNOS

hentes-üzletében, Pécsen, Széchenyi-tér, városház-épület naponta frissen vágott sertéshus, kalbász, hurka, háj, szalonna. Kitűnő minőségű zsír kapható. Mindennemű füstölt áruk. Helybeli és kassai sonkák, nyersen és főzve, valamint a legfinomabb s legízletesebb hideg főlvágottak naponta a legnagyobb választékban állanak a t. közönség rendelkezésére. Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek. Pédás tisztaság.

HERCEGH JÁNOS mű-esztergályos

Pécs, Király-utca 45.

Ajánlja magát minden e szakmabeli rendelések és javítások olcsó és pontos elkészítésére.

Gazdáknak fontos

tudni, hogy üszög ellen gabnájukat **Du-puy-féle magcsávázóval** védhetik.

Főraktár Pécsen:

Spitzer Jakab cégnél
(Pálya-utca 3.)

a hol egyszersmint

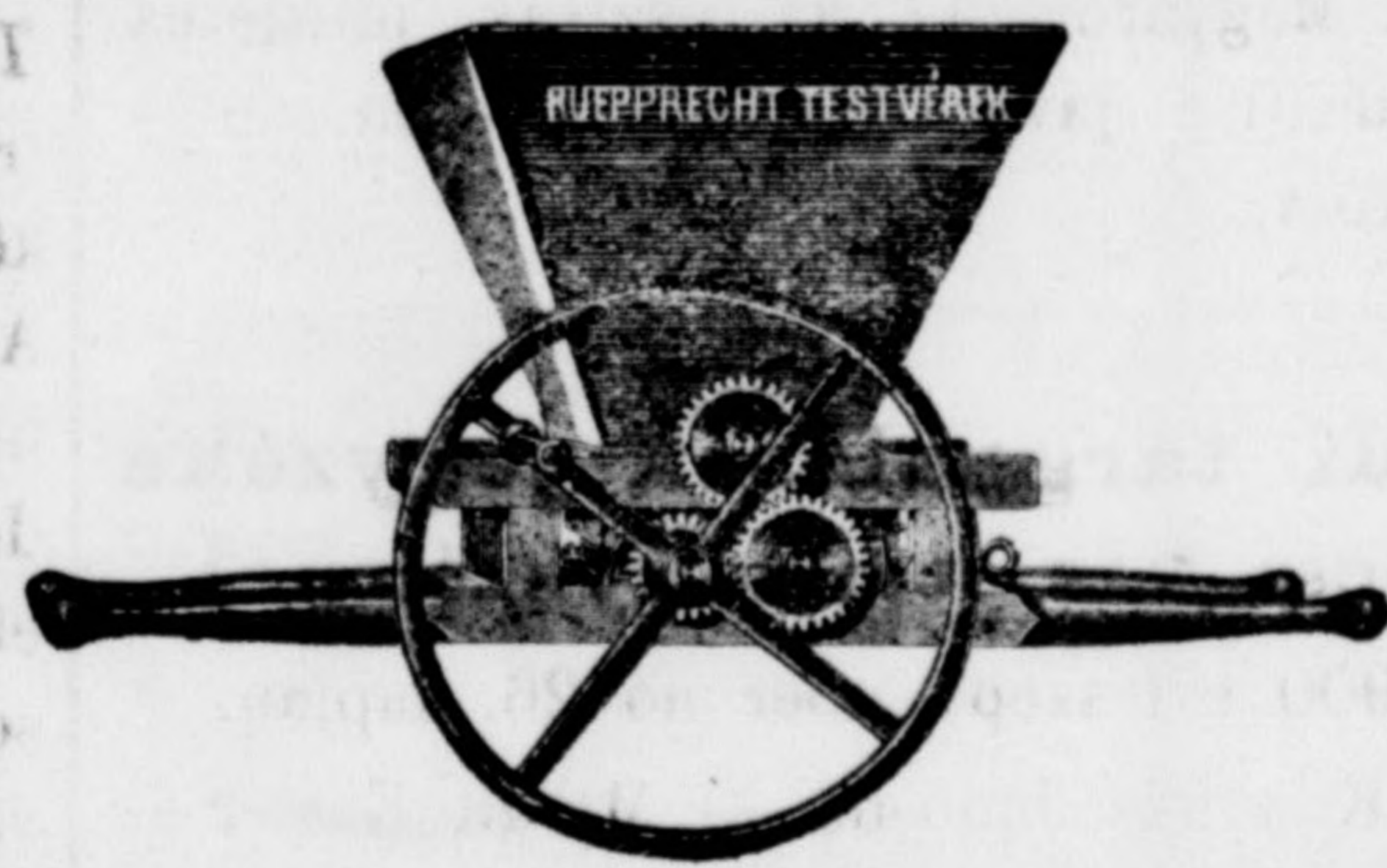
heremagvak

legmagasabb napi áron vásároltatnak.

RUEPPRECHT TESTVÉREK

PÉCSETT.

Harang- érc- és vasöntőde,
malomépítészeti,
tűzoltó-szerek-, szivattyú- és gépgyár.

Szőlőszeti és pincészeti gépek és berendezések.

Borsajtók,
szőlőmorzsolók,
szőlő bogyózó-gép,
gyümölcs-örlő gép,
kerिंगős borszivattyúk,
emelyüs
üvegmosó-gépek,
dugaszoló-gépek,

szűrő (filtrirózó) készülék,
peronospora-fecskendők,
philoxera injectorok,
borcsapok,
sörccsapok,
kénsavas sörmérő készülék
légnomásu sörmérő
készülék. stb. stb.

